

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 67

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, MARCH 22D, 1937

LETO XL — VOL. XL

Kongres je sprejel važno postavo glede nevtralnosti. Vojne željne države v Evropi ne bodo dobivale pomoči v Ameriki

Washington, 20. marca. Po-slanska zbornica kongresa Zed. držav je včeraj s 374 glasovi proti dyanajstom sprejela novo nevtralitetno postavo za Zedinjene države. Vsa opozicija na-sprotnikov je bila porušena radi demokratske večine.

Nova nevtralitetna postava do-loča med drugim tudi sledče: Nobena dežela na svetu, ki se nahaja v vojni, ne more dobiti v Zedinjenih državah posojila, kredici ali orožja in streljiva.

Tudi države, v katerih izbru-hne civilna ali domača vojna, ni-so izvzete od te postave. Ta

točka je bila sprejeta radi špan-ske civilne vojne, ki sedaj divja v Španiji.

Ameriške ladje ne bodo smele voziti orožja in streljiva drža-vam, ki se nahajajo v vojni. Ako bodo želele take države strelji-vo iz Amerike, bodo morale v svojih lastnih parnihi prevaja-ti streljivo in plačati za vse bla-go vnaprej.

Ameriški državljanji v slučaju vojne ne bodo smeli potovati na parnih onih držav, ki se nahaja-jo v vojni. V izrednih sluča-jih ima predsednik Zedinjenih držav pravico narediti izjemo.

Ako nastane nova vojna, bo vojna v korist komunistov, ki sovražijo demo-kracijo in se bojijo krščanskih načel

New York, 21. marca. Zna-meniti ameriški jezuitski pridi-gar Rev. Edmund Walsh, ki je obenem predsednik Georgetown univerze, je imel v nedeljo si-jen govor glede bodoče vojne med svetovnimi narodi.

Dr. Walsh je bil načelnik pa-rečevalne komisije kmalu po svetovni vojni. Dotična komisija je bila poslana v boljše-viško Rusijo in je skrbela za la-čne in nage. Dr. Walsh je ob tej priliki spoznal dovolj barbarsko-kulturo boljševizma napram hu-manitarnosti in krščanstvu.

Dr. Walsh je povedal med drugim, da smo imeli na svetu vedno tiranijo in avtokracijo, to-da komunizem je bil prvi, ki je sistematisiral ateizem, pogaran-stvo in vpeljal sovraštvo do BoGa v svojo vlado.

Odkar je komunizem prišel v veljavlo v Rusijo je bilo v tej nesrečni deželi poklanjih od 12,-000 do 15,000,000 mož, žen, fantov ali deklet. Komunisti pridigajo socialno pravico, toda

nih geslo je razredno sovraštvo. V sobi predsednika boljševi-ške vlade v Moskvi, je dejal dr. Walsh, se nahaja mapa, ki kaže na Zedinjene države. Amerika je razdeljena v 20 okrajev, v katerih komunisti trosijo svojo brezversko kampanjo. Cleveland se nahaja v 6. "boljševiškem" di-striktu.

Nadale je povedal dr. Walsh, da ako vzplamti nova vojna v Evropi, da ne bo ničesar imel od nje koristi kot komuni-sti. Demokracijo bo ubita. De-mokracijo komunisti sovražijo, in krščanstva se bojijo.

Naloga ameriške vlade je skr-beti za delavstvo, da ne dobi sa-mo svojih pravic, pač pa tudi do-stojne plače in delavske razme-re. Poleg tega naj katoličani ob-vsaki priliki povdarijajo pomen krščanstva. Inteligenten človek, je končno dejal dr. Walsh, ki je zadovoljen z obstankom in veru-je v Boga, ne more biti nikdar komunist, ki sovraži vse, kar je intelligentnega in krščanskega.

Voznina

Direktorji družbe cestne že-leznice v Clevelandu so sklenili, da bodo nadaljevali s sedanjem vozniško ceno za nedoločen čas. Prvotno so grozili, da bo tedenska vznina, ki je znašala dose-daj \$1.25 na teden, ukinjena. Ker pa je mesto temu nasproto-velo, so direktorji družbe skle-nili, da nadaljujejo s sedanjem vozniško. Tozadovno se bodo vr-šila dolgotrajna pogajanja med mestno vlado in kompanijo.

Lekarnari

Lekarnari v Clevelandu so podpisali te dni pogodbo z last-niki lekaren. Glasom nove pogodbe bodo lekarnari delali po 52 ur na teden. Sedaj so delali 55 ur. Načelniki lekaren bodo dobivali \$44.00, njih pomočniki \$87.00 na teden in mlajši po-močniki pa \$33.00 na teden.

Bančna tožba

Neki Max Lüft je vložil tožbo preti likvidatorju bivše Guar-dian Trust banke za \$21,986 od-skodnine. Obravnavata se vrši pred Common Pleas sodnikom Frank J. Lauschetom. Luft pravi, da je banka vzelja njegov denar dva dni predno je zaprla. Luft je tedaj brzojavil iz Belgi-ja na Guardian Trust banko, da izroči denar neki drugi banki, česar pa vodstvo Guardian Trust banke ni naredilo.

Vest iz domovine

Iz stare domovine je dobila Mrs. John Trček, 15508 Holmes Ave. žalostno vest, da ji je v Rovtah pri Logatcu preminul v visoki starosti 78 let oče Janez Križaj. Poleg tu žaljuče hčere Josephine zauša ranjki ženo Marije, sina Janeza in Jožeta in hčer Juliana. Naj bo vrleme možna mirna domaća gruda!

175,000 pripravljenih za štrajk

Detroit, 21. marca. Homer Martin, predsednik United Au-tomobile Workers of America, je dal 29 lokalnim unijam po-vjetje, da so pripravljene za mo-rebitni štrajk, ako bodo mestne in okrajne oblasti delale pogone na sedeče štrajkarje pri Chry-sler korporaciji.

V tem slučaju bo se začel štrajk v kakih 2,000 detroitskih avtomobilskih tovarnah v mestu samem in v okolici.

Martin je povedal, da je v Detroitu in okolici 225,000 av-

tomobilskih delavcev in od teh jih je v uniji skoro 175,000. Vsi ti bi sledili klicu unije v slučaju razglasitve generalnega štrajka.

Med drugimi tovarnami, ki bi bile prisiljene ustaviti obrat so tudi Kelsey-Hayes Co., Murray Body Co., Midland Steel Co., Automobile Products Co. in L. D. Young Spring and Wire Co.

Le pri General Motors bi se nadaljevalo z obratom, kajti ta korporacija je podpisala pogodbo z unijo. Z delom bi se nada-

ljevalo tudi pri Ford Motor Co., ker ima družba svoje tovarne izven mesta.

Medtem pa naznajajo mestne oblasti, da bodo nadaljevale s pogonom na sedeče štrajkarje v tovarnah, ker morajo poslušati sodniško povelje.

Serif v Detroitu je dobil pove-mo, da aretira predsednika uni-je avtomobilskih delavcev in ga pripelje na sodnijo, kjer bo ka-znovan radi zasramovanja sodnije. Serif je obljubil, da bo ju tri Martina aretiral.

Sedeči štrajki so dinamit za naše kongresmane

Washington, 20. marca. V cehu zbornicah kongresa je v soboto odmevalo v gremkih besedah radi raznih sedečih štrajkov, ki se vršijo po deželi. Očitanja so letala na desno in levo. Nekateri kongresmani so trdili, da je predsednik Zedinjenih držav povelja od John Lewisa, načelnika C. I. O. delavske organizacije, zopet drugi so trdili, da je najvišja sodnija odgovorna za demoraliziran položaj med delavstvom. Michiganski kongresman Hoffman, kjer je največ sedečih štrajkov v teku, je trdil, da se nahaja država Michigan v "odprtji revolucioni" na-pram postavam. Predsednik Roosevelt je bos od kongresa! Toda kdo mu daje povelja? Nihče drugi kot John Lewis, načelnik C. I. O. organizacije. Senator Ellender iz Louisiane, na-slednik Huey Longa, je kričal, da so sedeči štrajki nepostavnii, to-da so posledica nepostavnih dejanj od strani velikih korpora-cij.

Paris, 20. marca. Škandal, ki je nastal, ko je eksotična Madeleine de la Ferrière streljala na znanega francoskega državnika grofca Chambruna, zna doseči mednarodni značaj. Napadalka trdi, da je streljala na Chambruna, ker je zrušil "njeno idilo ljubezni z Mussolinijem." Baje je bila fantastična ženska zaljubljena tudi v nekega bivšega francoskega ministra za obrabo predsednika. V stanovanju na-padalke je dobila policija eno so-bo, ki je bila vso pokrita s foto-grafijami laškega diktatorja Mussolinija. Včeraj se je ogla-sil laški poslanik pri francoskem ministru za zunanje zadeve, da dobi podrobnosti o tej umazani eferi. Vlada skuša prikriti kolikor mogoče ves škandal, ker so v afero zapletene razne "visoke osebe."

39 sedečih štrajkarjev aretiranih v New Yorku

New York, 20. marca. V 5 in 10c trgovini Woolworth & Co. je bilo včeraj aretiranih 39 dekle, ko so hoteli začeti s sedečim štrajkom. En dan prej je areti-ra polica 56 dekle, ki so se nahajala na enakem štrajku, to-da kmalu potem se je drugim dekletom posrečilo priti v trgo-vino, kjer so znova začele sedeči štrajk. Proti vsem dekletom je naperjena obtožba, da so na ne-postaven način vdrla v privatne prostore.

Vest iz domovine

Mr. Alojzij Zigmond, 6728 Bayliss Ave., je dobil iz domovine žalostno vest, da je 3. marca v Ložu pri Raketu umrl njegov oče Alojzij Zigman, po domače Urbanban Lojze, v starosti 52 let.

Tu zauša sina Louisa, v domo-vini pa žaljučo soprog Eliza-beto, enega sina in tri hčere. Naj bo blagemu pokojniku ra-hla domaća gruda!

Ehvaristični kongres

Na posvetovanju med škofom Most Rev. Joseph Schrembsom in med dekanom katoliške clev-landske škofije se je sklenilo, da se priredi letošnji škofijski ev-haristični kongres v Lorainu, Ohio. Kongres se bo vršil v dne-vih 26. in 27. maja. Podrobnosti o kongresu pridejo v kratkem v javnost.

"Političen štrajk"

Iz Akrona se poroča, da je tam odšlo na štrajk kakih 300 mestnih uslužbenec, ki so bili zaposleni pri oddelkih za čiščenje cest in po-biranju smeti in odpadkov. Štrajk je nastal, ker je re-publikanski župan Schroy, ki se letos poteguje za novo izvolitev, dal odstoviti pet mestnih delavcev, ki so de-mokrati. Delavci pravijo, da se ne vrnejo na delo, dokler odsloviti demokra-ti zopet ne dobjijo dela.

Mussolinijev ljubezenški škandal narašča

Paris, 20. marca. Škandal, ki je nastal, ko je eksotična Madeleine de la Ferrière streljala na znanega francoskega državnika grofca Chambruna, zna doseči mednarodni značaj. Napadalka trdi, da je streljala na Chambruna, ker je zrušil "njeno idilo ljubezni z Mussolinijem." Baje je bila fantastična ženska zaljubljena tudi v nekega bivšega francoskega ministra za obrabo predsednika. V stanovanju na-padalke je dobila policija eno so-bo, ki je bila vso pokrita s foto-grafijami laškega diktatorja Mussolinija. Včeraj se je ogla-sil laški poslanik pri francoskem ministru za zunanje zadeve, da dobi podrobnosti o tej umazani eferi. Vlada skuša prikriti kolikor mogoče ves škandal, ker so v afero zapletene razne "visoke osebe."

Dijaki niso hoteli pozdra-viti zastave

St. John, New Brunswick, Kanada, 20. marca. Dvanaest učencev je bilo izobčenih iz tukajšnje šole, ker niso hoteli pozdraviti kanadske narodne za-stave. Dijaki so člani neke me-dnarodne verske sekte, ki se imenuje "Ruseliti." Njih starši so učeli otroke, da se nikakor ne smejte pokoriti postavam, ki so narejene po ljudeh, pač pa da morajo poslušati samo božje po-stavne.

Ne bo višjih plač

Pretelko soboto je imel župan Burton pogovor s finančnim direktorjem Gesellom glede izboljšanja plač mestnim uslužbenec. Finančni direktor je pa podal tako žalostne številke glede mestne blagajne, da je župan sklenil, da v tem času ni mogoće govoriti o kakem izboljšanju plač.

V Muirdale sanatoriju v bližini Milwaukee je umrl rojak Ferdinand Slapnik, star 45 let in rojen v St. Janu na Štajerskem. Tu zauša ženo, posinovljena in brata.

"Čizlerji"

V Clevelandu se nahajajo državni nadzorniki knjig, ki pre-gledajo knjige relifne družbe. In dela imajo dovolj, kajti v par dnevi, odkar se nahajajo v mestu, so dobili ničmanj kot 800 pritožb od strani poštenih državljanov, ki so državnim nadzornikom dali dokaze, kako lju-dje, ki so na relifu, sleparje državo. Izkazalo se je, da razni trgovci dajejo relifnim klientom cigarete, pivo, da celo žganje na račun davkoplačevalcev. Mnogo stotin relifnih klientov in hote-lovca, kruha, mleka ali enakih potrebščin, pač pa so raje jemali žganje, cigarete, tobak ali pivo. Generalni državni avtoriter Ferguson je bil prisiljen poslati ozem nadzornih državnih nadzornikov knjig v Cleveland, da preciščajo vso to sleparijo. Tipičen vzgled te relifne sleparje je sleden: Neka družina na za-padni strani mesta je dobivala relif že zadnja štiri leta. Ena hči družine se je poročila pred dve-ma letoma, mož dela že zadnja štiri leta, toda relif je še vedno nevaren, ko nameravajo oblati pregnati 6,000 sedečih štrajkarjev iz raznih Chrysler delavnic.

Papež ce zahvaljuje če-škemu predsedniku

Praga, 20. marca. Predsednik čehoslovaške republike Edvard Beneš je pred nekaj dnevi brzo-javno cestital papežu Piju, ker je ozdravil. Včeraj je predsednik Beneš dobil sledenčo brzo-javko od papeža: "Ixkreno se za-hvaljujemo vaši ekscelenzi za vaše dobre želje, ki ste nam jih po-slali in za vaše živahno zanimanje, ki ga izkazujete pri našem delu. Vaša plemenita dežela naj bo združena in uspešna v vseh pod-jetjih!"

Počitnice za delavce

Delavci, ki so zaposleni pri Chase Brass and Copper Co. v Euclidu bodo dobili letos en te-den počitnic s polno plačo.

Počitnici so opravljeni vsi, ki de-lajo pri kompaniji najmanj eno leto. Nagrada je bila zvišana od prvotnih \$5,000.00 na \$7,000.00.

Za kraljico zimskega karniva-la v Calumetu, Mich., je bila iz-voljena mlada Slovenka Miss Georgiana Krmpotič. Dobila je kraljico priješla v skupini med mnogimi drugimi dekle.

In ga naznani zveznim obla-stem.

Strašna katastrofa v texanski šoli spominja na podobno nesrečo v Clevelandu, ko je pred 29. leti zgorelo 172 otrok v šoli

Bilo je 4. marca, leta 1908, ko je začelo goreti v collinwoodski šoli. Sola je bila kot prava past za otroke. Mnogo stotin se jih je sicer rešilo pred ognjen, toda 172 otrok je postal žrtva plamenov. Med njimi skoro 60 slo-venskih otrok.

Glavni vzrok, da je poginilo toliko otrok v Collinwoodu so bila vrata, ki so se odpirala na znotraj. Kmalu po katastrofi je bila narejena postava, da se mo-raj vsa vrata odpirati na zu-naj.

Ogenj v collinwoodski šoli je nastal, ker je cev, ki je vodila v radiatorje, postala pre-vroča. Vnena je les, začelo se je kaditi kot v peku, otroci pa, prav tako kot plameni ptice, so drveli proti iznodom, in v nagli-ci so padali drug na druga.

Katastrofa v Collinwoodu je naučila arhitekte in šolske obla-sti mnogo glede varnostnih od-redov pri gradnji šol. Toda kata-

Položaj v Chrysler avtih tovarnah

</div

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznačilih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.

Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PICO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 67, Mon., March 22, 1937

Konfikt med delom in kapitalom

Pravica do dela ni nič manj sveta kot pravica do štrajka. Amerika si je tekom lanskega leta toliko opomogla, da je pobila najhujšo depresijo. Med vsem industrijskimi si je prva opomogla avtomobilski industriji. Stotisoče ljudi je dobilo tekom let 1935 in 1936 delo v avtomobilski industriji, dočim so se ostale industrije še plaho ozirale okoli sebe in niso znale, kako in kdaj bi začele s poslovanjem.

Toda glas nevolje se je dvignil v avtomobilski industriji, zlasti pa proti eni panogi te industrije, proti General Motors korporaciji. Dočim se delavci sicer niso pritoževali radi plač, toda živel so v nekakih omejenih razmerah, peganjalo se jih je, kadar so se hoteli organizirati, obenem se je pa ljudi in delavnica General Motors preveč naganjalo k brzemu delu.

Govorili smo s stoterimi delavci, ki so bili ali so zapravljeni pri General Motors in skoro nihče se ni pritožil radi plač, pač pa radi neprestanega priganjanja k delu. Delavec je že po naravi, vsaj po ogromni večini, deloven in rad dela, toda v gotovih ozirih so delavci General Motors bili izkoriscani in izmognovani v svojih močeh.

V takih slučajih se pač ne da drugače pomagati kot z močno organizacijo, in končno, ko so vsa pogajanja bila brez uspeha, je bil napovedan štrajk. Resnica je, da voditelji štrajka pri General Motors v začetku stavke niso imeli za seboj niti pretežne večine delavstva, namreč, da slednje ni bilo organizirano v uniji.

Toda imeli so pa na vsak način pretežno večino dobre volje delavstva, ki je videla v uniji, da od nje lahko pričakuje odpomoč za bodočnost. Dasi so delavski voditelji, ki so sklicali štrajk pri General Motors, od mnogih preklinačnih, ker so vrgli stotisoče delavcev od dela v trenutku, ko je bil zasluzek najbolj potreben, pa se bo to pozabilo, ker je štrajk končno dosegel svoj pravi namen, ki je trojen:

Prvič, organizacija avtomobilskih delavcev in bolj solidarno skupno delovanje v organizaciji. Drugič, odprava priganjanja k delu. Tretjič, priznanje unije, kot edine posredovateljice med delavci in med voditelji industrije.

Resnica je, da delavci dosežejo le tedaj uspehe, kadar so dobro organizirani. Žal, da delavci v mnogih slučajih premalo posvečujejo pozornosti delavskim organizacijam. Posamezen delavec ne more doseči uspeha, toda kot skupina so delavci nemagljivi. Na drugi strani pa prihajajo industrije vedno hitreje do spoznanja, da se ne izplača biti proti organiziranim delavcem.

Organizirano delavstvo se borí: za ugodne plače, za redne delavske razmere in za pravi življenski standard. Čudimo se včasih industrijskim magnatom, ki ne privoščijo boljši plač svojim uslužbencem, ko bi morali vendar znati, da dobro plačen delavec tudi dobro potroši, torej se kupuje več blaga in industrije dobivajo več naročil.

Slučaj imamo ravno pri General Motors korporaciji. Avtomobilski industriji se je nahajala zadnje mesece v silnem tekmovanju. Zniževali so cene svojih produktov, pri tem pa priganjale delavce, da v gotovem času več ustvarijo kot prej. Tako je prišel sicer na trg nekoliko cenejši avtomobil, toda v naglici izdelan se iz daleka ni mogel primerjati z avtomobili prejšnjih let, ko se je posvečalo več skrbi proizvodnji avtomobilov.

Če bi kompanije razdelile delo tako, da ne bi prišlo na posameznega delavca več kot sedem ur dela na dan, če kompanije ne bi tako priganjale delavce k hitrejšemu poslovanju, in če bi jih zadostno plačevali, tedaj ne bi bilo treba konkurrirati medsebojno, cene produktom bi bile lahko nekoliko višje, dobiček bi bil enako velik in sleherni bi bil lahko zadowljen.

In končno, če kompanija, kot je General Motors naredi v enem letu čistega dobička \$160,000,000, potem ko je izplačala vse svoje obveznosti, je brez dvoma jasno, da bi lahko plačala svojim uslužbencem deset procentov več, da bi lahko najela nadaljnih 50,000 brezposelnih, pa bi končno ostalo v blagajni še vedno \$50,000,000 čistega kot nerazdeljen dobiček. Lakomnost je že marsikoga ugonobila, in avto industrije morajo paziti, da ne bodo padle radi lastne lakomnosti.

Kaj pravite?

Mussolini pravi, da malokdaj je meso. Najbrže si ga je v Abeziniji odrezal telik kos, da ne more preževeti.

Policisti načelniki v Kansas Cityju je rekel, da je sto procenti policaj tisti, ki se ne razburi, ko zmerja avtomobilista. Kaj pravite, ali se sme avtomobilist razburiti, kadar ga zmerja policieman?

Na neki zagrebški dnevnik je neka omogočena žena, seve brez otrok, poslala pismo za priobletev, v katerem prosi ženska usmiljena srca za pomoč svojim stradajočim živalim. Ženska redi 150 golbov, 10 psov in kakih 20 mačk. Ženska pravi, da s svojim možem strada, da lahko preride te "uboge živalice." Tu ni potreba nobenega komentarja.

Zaradi saharina-tri leta na Liparskih otokih

Ljubljana, februarja. — Tihotapstvo in vse, kar je ūjim v zvezi, je že od nekdaj tvorilo zanimivo, ponavadi romantično poglavje iz našega slovenskega življenja. Tihotapstvo ni bilo samo navadno zasluzkarstvo, marveč je bilo nekakno junaštvo. Že od nekdaj naši ljudje niso v tihotapstu videli ničesar, kar je zanicevanja vredno, marveč jim je tihotapec pomenil utelešenje pravega poguma in predzrosti.

Toda vzroki za to, da so se naši ljudje že odkar pomnimo, udajali temu nevarnemu poslu, so bili tudi v naši revščini. Ta vzrok za tihotapstvo je postal močan zlasti po svevovi vojni, ko je Slovenija na treh krajinah dobila državno mesto, ki je prej ni poznala. — V času krize so bili prizadeti predvsem obmejni predeli Slovenije. Zato ni čuda, da so se ljudje, posebno na Notranjskem, poprijeti nevarnega tihotapskega posla, ko je odpovedal reden zasluzek. Res je, da predstavlja to tihotapstvo dovoljenih in nedovoljenih reči danes v marsikateri obmejni vasi edini vir zasluzka.

Tihotapstvo je ne samo navadno kruhoborstvo, marveč je kljub modernim časom ohranilo vso svojo nekdanjo romantiko. Človek bi si mislil, da je pravo tihotapstvo umrlo z Jurčičem in z drugimi pisanjimi, ki so poveličevali romančico dogovdščine. Toda zdaj pa zdaj prihajajo med nas burne vesti o pretepih pred tihotapci in graničarji, o pobojih med njimi in tujimi obmejnimi stražniki, o smerti, o izgubah in obsodbah. Iz teh vesti lahko razberemo, da je tihotapstvo vrzalo ne le po obsegu, in po načinu, marveč tudi po iznajdljivosti in po nevarnosti, ki so ž njim združene.

Nič bolj nazorno ne pokaže, kakšne so današnje nevarnosti tihotapstva, kakor zgodbila mlačega fanta od meje, ki se je pred kratkim vrnil iz triletnje konfinacije na Liparskih otokih. V konfinacijo je moral zato, ker je enkrat samkrat nesel čez mejo — kaj? No, tisto blago, ki je pač v Italiji prepovedano in zaradi tega zelo dragó: kavo, sladkor in sarenin. Ta tihotapska zgoba je romantična in kruta tako, da se Jurčiču o takem tihotapstu najbrž ni nikdar sanjalo. Ta fant pripoveduje takole:

"Saj veste, kako je pri nas ob meji. Eni gredo tja čez izpotrebe, druge prime strast. Ta je tako huda, da se ji ne morejo ustavljalni ne odrasli, ne otroci. Z mano je bilo tako kakor z vsemi. Vedel sem, da ne bom zabogatel s kontrabantom, saj pri nas razen goščničarjev menda še nihče ni. Toda neka sila me je vlekla tja, nisem se ji mogel ustavljalni. Mislil sem, da je samo meni tako, da samo mene jaha strast, toda videl sem, da so vsi, ki so le enkrat pogledali v Postojno, taki.

Dne 2. januarja 1934 smo se odpravili trije sosedje, mladi, in v kontrabandu nič preveč izvežbani fantje. Zima je bila, burja je brila in čez veliko zatemov smo morali prav počasi. Skrivali smo se in napetogledali, da nas ne bi zasledila italijanska straža. Toda tisto, cesar smo se edino bali, je kakor zmeraj prišlo na nas. Še smo imeli toliko časa, da smo pospravili svoje stvari kakor smo vedeli in znali, nekoliko si je pa vseeno vsak pridržal, sicer bi bil zagovor še težji. Vsi skupaj pa smo imeli blaga le za borih sto dinarjev. Padli smo v mrežo in takoj smo bili prepričani, da bo rešitev iz nje precej težka. Vse tri so nas uklenili in nas odpeljali v Postojno. Že tu se je začelo trpljenje. Na vsak način so

hoteli, da bi mi priznali, da smo imeli s seboj veliko več prepovedanega blaga. Zahtevali so, da gremo zopet nazaj na Javornik in da pokažemo mesto, kjer smo svoje blago odvrgli. S seboj so vzeli dva policijska psa, naše spremstvo pa so tvorili trije detektivi. — Vkljenjene so nas peljali skoro navrh Javornika. Tam so spustili pse in ti so prav dobro resili svojo nalogo. Hitro so našli naše nahrbitnike in nam takoj zapečatili, vsako upanje, na svobodo.

V Postojni so nas zaprli v preiskovalni zapor. Ločili so nas vsakega v svojo celico in videli se nismo drugače kot na zaslišanjih. Toda tam se nismo mogli pogovoriti nič. Le upanje, da nas čaka kazen v tistem kraju, nas je nekoliko tolažilo.

Nazadnje smo prišli pred italijanski kazenski senat. V glavi se mi je vrtelo, čutil sem nizkočno vročino, obenem pa me je stresal mraz, ko je začel državni tožilec citati otočnico. Kljub temu, da nisem znal kaj prida italijančine, sem razumel toliko, da nas je imel za velikanske "zločince." Po predči dolgo časa trajajočem senatovem posvetovanju sem bil obsojen na tri leta zapora in na globo 670 lir. Kazen bom moral prestati na otokih ob južni Italiji. Stenilo se mi je pred očmi in kar verjeti nisem mogel. V preiskovalnem zaporu sem izgubil vsako upanje, da bom sploh še kdaj prišel na svobodo. Tudi moja dva sotobožanca, Jožeta in Ludveta, ni zadebla milejša sodba. Bil sem še nekam zadovoljen s kazeno, vendar se je moje življenje od tedaj nadaljevalo v nepravostenje. Na otoke bom moral! In ne vem niti na katere in kakšni so. Toda kaj sem si mogel pomagati? Sodba je sodba in blagor, če si morec zmanjšati. Zato sem tudi jaz delao pršočno na pravosodno ministarstvo v Rim, ne enkrat, toda vsakokrat je bila nerešena. Kljub temu, da sem dokazoval svojo nedolžnost, kjer se je pač dalo, sem dobil vedno isti odgovor: Za vas ni milosti!

Udal sem se v svojo usodo z upanjem, da bo tudi to kmalu minilo. Izvedel sem, da bom moral kazen prestati na enem izmed Liparskih otokov. Ti otoki leže blizu Sardinije. Na otoke smo pripravili na pot. Ni bilo treba nič pospravljati. Kar si imel na sebi, to je zadostovalo. Vkljenjene v verige so nas poslali v Trst. Tu so nas kakor živino nametali na ladjo in nas dali v spodnje prostore, vsakega po priklenjeni k postelji. Nikdar nisem še videl morja, ni čuda, da sem si neprenchoma mislil, kaj bi bilo, če bi se ladja začela potapljati. Ali bi kdo pomislim na nas in nas prišel rešiti? — Obosecenje nis je bilo precej številno, toda Slovenec sem bil jaz sam. Se sreča, da so nas naučili italijančine, kako si lahko vsakodobno sam misli.

Najprej so nas poslali v Kopar. Vprašali so me, kaj da znam delati. Ko sem jim povestil, da imamo doma nekoliko kmetije, so me vprašali, če hočem iti delat na polje. Seveda sem bil zadovoljen, saj sem si želel, da bi že enkrat odvrgel železne obroče. Roke sem imel čisto počrnele. Kadar so nas peljali skozi mesto, so nas navezali na dolgo verigo po 10 in nas vlačili po ulicah. Čudno se mi je zdelo, kako to, da vzbujujamo tako malo pozornosti, pa je kdo vrgel v skorajšnjo rešitev. Jaz sam pa sem tega imel prav malo. Med sotrpini so bili poleg Italijanov tudi Francozzi. Največ pa je bilo Sočanov in Kalabrežev.

Pazniki so kmalu opazili, da sem se predrugačil. Zato so me s polja poslali v kuhičino za pomagača. Ker pa sem se še doma naučil kuhati, sem kmalu napredoval najprej na uporabnosti zanj bil vreden. Čim bolj je otrok znal jokati in čim bolj se je znal prikupiti ljudem, tem več je bil vreden za berača, kateri je po tem presojal, koliko naj otrokovim staršem plača odškodnine na dan. Berač se je pisal Connard. Nekega dne so ljudje opazili, da otrok noči jokati in da hoče beraču pobegniti. Da bi se ne izdal, je moral berač seveda za otrokom, nakar je izginil. To se je nekaterim čudno zdelo. Opozorili so na to policijo, katera je pričela beraču nadzorovati.

Policija je kmalu ugrovila, da ima berač vsak dan kakoge drugega otroka s seboj, s katerim berači. Ko je bilo to ugrovljeno, so ga naglo prijeti. Mož pa ni nitи veliko tajil, ampak je vse gladko priznal. Kar povedal je, da si je otroke izposojoval od revnih staršev.

Ubogi otročiči so morali potem po cele dnevi stati ob beraču,

ampak nekaj otrok, ki je dosegel do vrednosti

zadostno plačo, je dosegel do vrednosti

<p

KRIZEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Toda nočem vajine nesreče, zato vaju svarim. Povabil sem vajin sem v tole hišo, sam hočem z vama samima govoriti, vajini sosedje in podložniki naj bi ne zvedeli, da sta govorila neresnico. Kajti slabo bi bilo za vaju, če bi zvedeli. Vedita torej, da sem vajin prijatelj in da vama hočem dobro! Zato pa zahtevam, da govorita resnico!

"Saj sva govorila resnico?" je zatrjeval kajja.

"Torej nocoj niso jezdili nobeni tuji skozi vašo vas?"

"Ne."

"Trije so bili—"

"Ne."

"Dva sta jezdila belca, eden pa rjavca."

"Ne."

"Tudi govorili niso z vama?"

"Kako bi naj govorili z nama, če pa vobče niso prišli skozi vas! Nikogar nismo videli."

"Prav! Dobro sem vama hotel, vidva pa sama sebi nočeta dobro! Nalagala sta me in zato vaju bom poslal v Odrin. In sicer k samemu waliju. Zato sem vzel kawwase s seboj. In v Odrinu bodo kmalu gotovi z vama.

Poslovita se od svojih domačih! Koj bodo odpotovala!"

Silno sta se prestrašila.

"Efendi, šališ se, kajne?" je povpraševal kajja.

"Kaj ti hodi na misel! Da bi se šalil v taki resni zadavi! Čisto za res mislim."

Vstal sem in stopil k vratom.

"Gotovi smo. Pripravita se! Poklicam bom kawwase!"

"Ampak, efendi! Saj sva vendar nedolžna!"

"Vama bodo že v Odrinu do kazali, da sta kriva! In potem sta izgubljena.

Rešiti sem vaju misil. Pa nista hotela. Posledice svoje trme in lažnivosti bosta sama nosila."

Odpri sem vrata in se naredil, kot da hočem poklicati kawwase.

Kjaja je skočil in me potegnil nazaj.

"Efendi!"

"Kaj hočeš?"

"Ali je — ali je res, da si naju hotel rešiti?"

"Da."

"Bi naju tudi sedaj rešil?"

"Sedaj, ko sta me nalagala?"

Hm—."

"In če vse priznava?"

"Potem — no potem bi se še morebiti premisli."

"In če priznava — ali nama boš prizanesel in naju ne bos odpeljal v Odrin?"

"Nimata pravice izprševali, kaj bo z vama! Odgovarjati mi morata. Kaj bom storil z vama, bosta že še zvedela. Le to povem, da nisem brezrčen človek."

S pogledala sta se. Nočni čuvaj je kradoma in proseče dvignil roko. Samo kjaja bi naj bil videl njegovo kretnjo. Ubogi bekdiž se je pač bal za svojo kožo.

"In nihče ne bo zvedel, kaj ti bova pripovedovala, efendi?" je previdno vprašal kjaja.

"Težko da bi kdo zvedel."

"Pa dobro! Ne odidi, prosim! Ostani in povej, kaj bi rad vedel. Po resnici ti bova odgovarjala."

Sedel sem nazaj na stol in se obrnil k bekdižju.

"Torej — ali so prišli ponocu skozi vas?"

"Da."

"Kdo vse?"

"Po polnoči volovski voz, pozneje pa isti, ki menda ti za njim povprašuješ."

"Koliko jih je bilo?"

"Trije."

"In vsi trije so jezdili?"

"Da."

"Kake konje?"

"Dva na belcih, eden pa na rjavcu."

"So govorili s teboj?"

"Da. Stražil sem, kakor stražim vsako noč. Na cesti sem stal, ko so prišli, pa so me navorili."

"So vsi trije govorili s teboj?"

"Ne. Le eden."

"In kaj ti je rekel?"

"Prosil me je, naj ne povem, da sem jih videl, če bi me drugi dan kdo za njimi vprašal."

"In ti si jim obljudil, da boš molčal?"

"Da."

"Zakaj?"

"Ker mi je dal bagšiš."

"Koliko?"

"Dva piastra."

Nasmehjal sem se.

"Dva piastra? Res, bogato te je nagradil! In za tista dva piastra si se pregrasil zoper postavo preckovo in si me nala-

gal?"

"Efendi, saj ni bilo samo radi tistih dveh piastrrov!"

"Ampak?"

"Vprašali so me, kako je kja-

ji ime. In ko sem jim povedal, so zahevali, naj jih peljem k njemu."

"Si jih poznal?"

"Nobenega."

"Pa kjajo, se zdi, so poznali, ker so hoteli govoriti z njim."

"Ali si jih koj peljal h kjaji?"

"Da."

Obrnil sem se h kjaji.

Negotovo in plašno me je gledal. Videti mu je bilo, da ima slab vest. Skrbelo ga je, kaj bo z njim. Njegov podložnik ga je nehotje izdal.

"Ali boš še vedno trdil, da ni prišel nihče skozi vas?" sem ga csorno vprašal.

"Effendi, bal sem se."

"Kdor se boji, ima slab vest, zapomni si to! Sam si se izdal, da si storil, kar ni bilo prav."

"Effendi, ničesar nisem storil, kar bi ne bilo prav."

"Čemu pa se torej bojiš? Ali imam podobo človeka, ki bi se ga moral batiti, ceprav nisi nič hu-dega storil?"

"O, tebe se nisem bal!"

"Koga pa?"

"Manah el-Barše sem se bal in se ga še bojim."

"Ah! Ga poznas?"

"Da."

"Kje si ga spozna?"

"V Mastanljiju in v Ismilanu."

"Kako da sta se tam sešla?"

"Haradž je imel tistikrat v najemu v Skoplju, pa se je prišel v Seres pogajat s tamošnjimi prebivalci. In potem je še obiskal sejm v Melniku."

"Kdaj je bilo to?"

"Dve leti bo. In iz Menlika je prišel v Mastanlj in Ismilan. In tam sem ga videl."

"Si tudi govoril z njim?"

"Ne. Pa čul sem o njem ne-davno, da je višje davke izterjeval nego bi smel. Kaznovan bi moral biti, pa je šel v gore."

Strogo sem mu rekel:

"Zakaj pa tega zločinka nisi prijel, ko je sinoči prišel k tebi? Kot kjaja bi ga bil dolžen prijeti."

"O, effendi, tega si nisem upal!"

"Zakaj ne?"

"Ubil bi me bil."

"Ubil?"

"Da, effendi! Ne veš, koliko je teh ljudi v gorah! Po vseh planinah in soteskah jih je polno, na stotine zaveznikov imajo in zaupnikov, povsod, v vsaki vasi, v vsakem mestu. Ce bi se ga bil lotil, bi bili prišli njegovi prijatelji in me ubil!"

"Strahopetne! Iz strahu pred ljudmi si zanemaril svojo dolžnost, ki jo imaš kot varuh postavev! In tega kjaja ne smeš storiti! Niti en dan več ne bi smel biti kjaja!"

"Po polnoči volovski voz, pozneje pa isti, ki menda ti za njim povprašuješ."

Sedel sem nazaj na stol in se obrnil k bekdižju.

"Torej — ali so prišli ponocu skozi vas?"

"Da."

"Kdo vse?"

"Po polnoči volovski voz, po-

zneje pa isti, ki menda ti za njim povprašuješ."

"Koliko jih je bilo?"

"Trije."

"In vsi trije so jezdili?"

"Da."

"Kake konje?"

"Dva na belcih, eden pa na rjavcu."

(Dalje prihodnji)

1937 MAR. 1937						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MARC

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditev v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

3.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

3.—Društvo Strugglers ima ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

3.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave., ples v Slovenskem domu.

4.—Podružnica št. 10 SŽZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

4.—Koncert mladinskega zborja Škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

4.—Društvo sv. Kristine št. 219 praznuje 10-letnico v sloški dvorani sv. Kristine.

4.—Društvo Strugglers SNPJ praznuje desetletnico z obširnim programom v S. D. Domu na Waterloo Rd.

4.—Slovenska delavska dvorana na Prince Ave. obhaja 9-letnico in otvoritev novega zastora z velikim programom.

10.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v spodnji dvorani sv. Kristine.

11.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

11.—Samostojni pevski zbor Zarja, spomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.

11.—Iliria Junior in Iliria High priredijo koncert v Slovenskem domu na Holmes.

11.—Slovenska delavska dvorana obhaja 9-letnico svojega obstanka.

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

"Samo zato, da bi pokazali svoj dobri okus," je dejal John Aldous.

Zdaj je opazil, da drži v roki dolg, tenak prot, ki ga je bil pred dvema ali tremi tedni urezal in pripravil za ribnico. Pokazal je jih in toliko da se ni nasmejal.

"Koga ste hoteli ujeti?" je vprašal. "Mene ali žrebe?"

"Vas," je odgovorila. "Slutla sem, da ste v nevarnosti." Nato je dodala: "Mislim, da ste zelo hvaležni usodi, ker ni hotela, da bi sprejeli rešitev iz ženske roke."

"Kaj še! Če bi se bila smreka zlomila, bi bil zagrabil za vašo obraz in obvisele na njej kakor mokra miš — ali kakor moker človek. Dovolite, da se vam zahvalim."

Stopila je doli na ravni peščeni pas, kjer je žrebe napenjalo svoje sibke moći, da bi se pobralo. Sopla je naglo in njen obraz je bil še vedno bled. Bila je gloglavna; ko se je za trenutek sklonila k žrebičku, je Aldous začutil, da mu nežne, bujne kitenjih las s svojo prelepoto barvo, ki ga je spominjala žareče rjavine zrelega divjega ribeza, epemagljivo uklepljeno pogled. A že je dvignila oči in priklenila njegov pogled nase.

"Prišla sem po naključju," je pojasnila mirno: "hotela sem biti sama in Mrs. Ottova mi je rešla, da vodi ta steza k reki. Ko sem vas opazila, sem se baš hotela vrniti. Tedaj pa sem videla konje, kako jih je voda nela s seboj. Strašno je bilo. Ali

so vti utonili?"

"Vsi, kakor ste videli. Prizor ni bil Bog ve kako prijazen, kaj?" Glas mu je zvenel nekam pozivajoče, ko je dodal: "Ako bi se bili odpeljali v Tete Jaune, prihranjen."

"Peljala bi se bila, pa mi ni bilo namenjeno. Pripovedovalo so, da se je tam nekaj udrlo, da se je utrgala zemlja — tako ne-

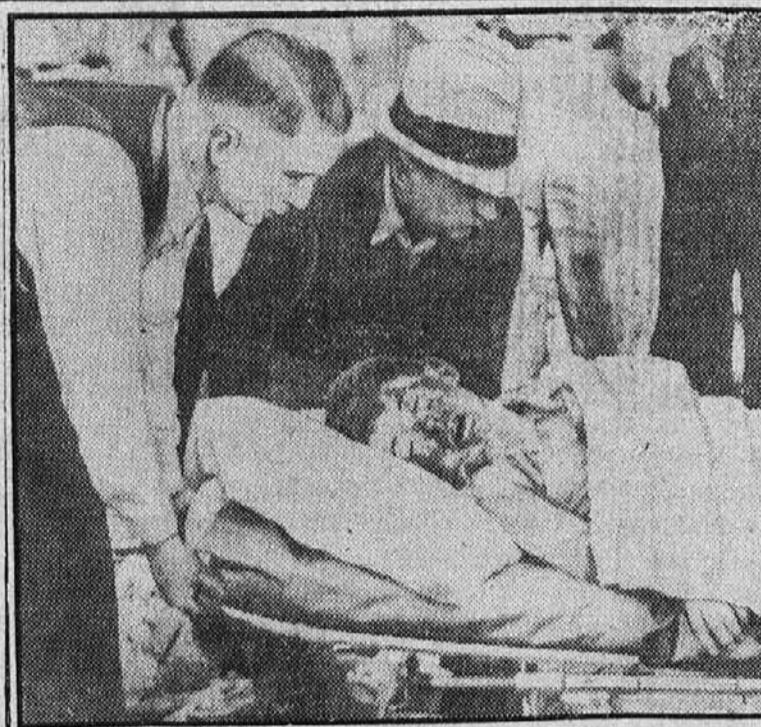
kako. Prej ko jutri vlak ne more biti vam bil ta nevšečni pogled re otod."

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat
odpravi
neprebavnost
in zaprtnico

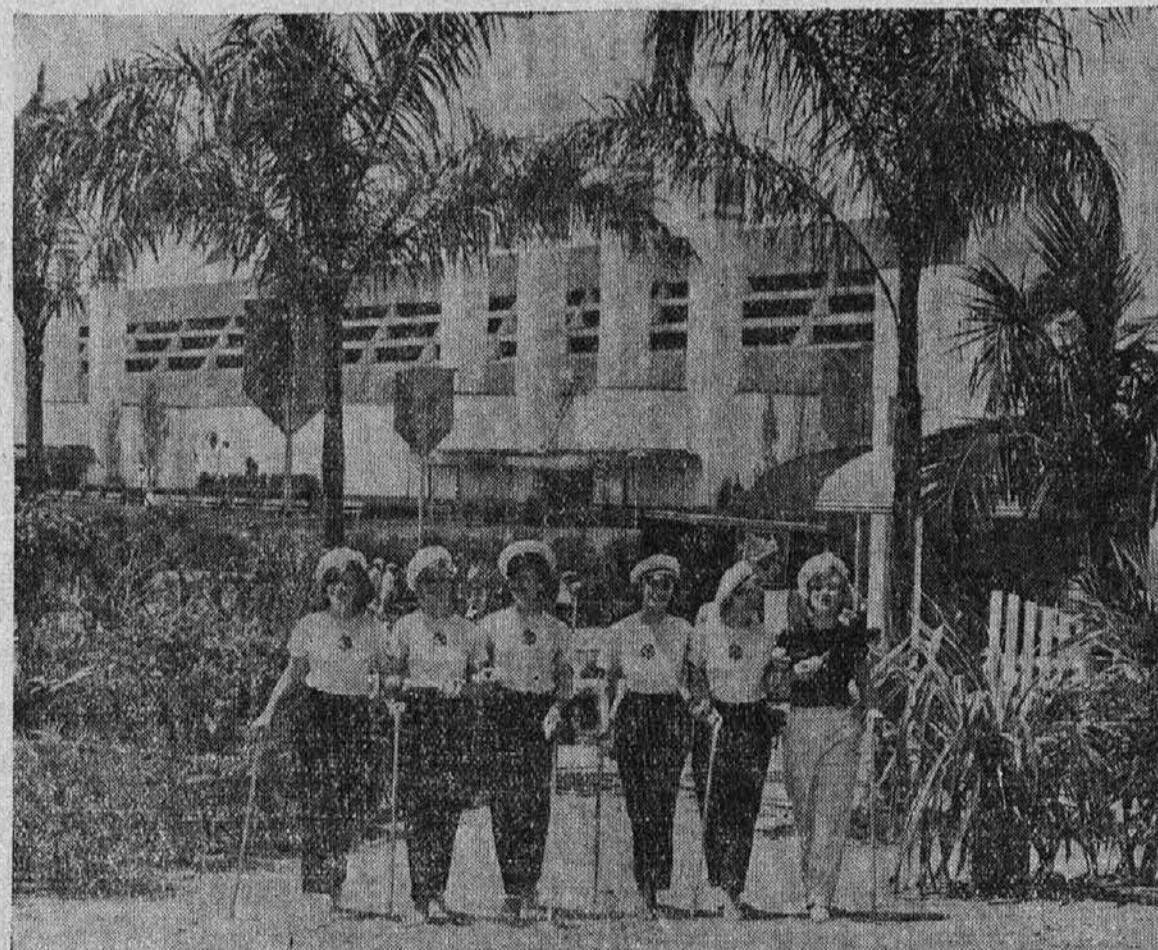
NAROCITE SI PROSTI VZOREC
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

Na sliki vidite enega izmed stotih žalostnih prizorov v razdejani šoli, ko je oče spoznal v truplu svojega sina dijaka.

Prizor na kraj v New London, Texas, kjer se je pripetila v četrtek popoldne strašna plinska razstrelba v ondotni šoli. Razstrelba je zahtevala 425 žrtev, šolarjev in učiteljev. Preko 1,000 dijakov in dijakinj je bilo takrat v poslopju. Razstrelba se je pripetila 10 minut pred zaključkom šole. Za vzrok navajajo podzemne pline, ki so se nabrali v pritličju in votlih stenah, ki so se vneli.

NAROD SE BO ZBRAL PRI VELIKI JEZERSKI RAZSTAVI V CLEVELANDU

Južne palme se bodo zibale v lahnem zefirju, ko se bo odprla Velika jezerska razstava v Clevelandu 29. maja, ki bo trajala 101 dan. V ozadju je veliko industrijsko poslopje, ki bo vsebovalo razstavo raznih izdelovalcev, ki bo stalo poleg ogromnega poslopja "Dvorana napredka," ki bo zavzemala 100,000 štir. čevlj. prostornine. Več kot 30 narodnosti bo zastopanih v Street of the World, ki bo privabil 5,000,000 obiskovalcev iz Kanade in Zed. držav to leta.

"Tedaj ostanete pri Ottovih?"
Pokimala je.

Zazdelo se je ji, da je po bliškovo ujela njegovo misel.

"Žal mi je," je dodala, preden je uategnil nadaljevati, "žal mi je, ker vidim, da sem vam bila v nadleglo. Dobesedno vrinila sem se v vaše delo in bojim se, da

sem vam nakopala neprilike. Mrs. Ottova mi je pripovedovala o možu, ki ga imenujejo Quada.

Velikonočne novice!

Deške obleke

BLUE SERGE

in
ŠEVIJOTI

mere od 5 do 20

FRANK BELAJ

MOŠKE POTREBŠČINE

6205 St. Clair Ave.

URADNI BIRO ZA AVTNE LICENCE

pri
Voelker Motor Co.

6225 St. Clair Ave.

James Kenny,
Deputy Registrar

Odprto od 9. zj. do 9. zv.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

Z globoko potrtem srcem naznamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o veliki izgubi našega prejubljenega in nikdar pozabljenega soprogá in očeta.

JOHN TOMŠIČ

Ki je bil tako nesrečno zadet od avtomobila, da je takoj podlebil in izlil svojo blago dušo dne 19. februarja 1937 v starosti 59 let. Dom je bil vasi Malo Illova pri Dobrej polju.

K včernemu potiku smo ga položili dne 24. februarja 1937 v Calvary pokopališče.

V dolžnost si stejemo prisrečno se zahvaliti Mr. in Mrs. Frank in Frances Hočevar, E. 53 St.; Mr. in Mrs. Anton in Anna Tomšič, Geneva, Ohio; Mr. in Mrs. Joseph in Rose Verbie, Luther Ave., ki so nam bili v prvo pomoci in tolažbo in za vse, kar so nam doberga storili v teh najbolj žalostnih in težkih dneh, kakor tudi lepa hvala vsem, ki so ga prisli pokropiti, vsem, ki so pri njem čuli in molili in vsem, ki so se udeležili zadnjega sprevoda. Obenem tudi lepa hvala Students from Notre Dame Academy, ki so se udeležili svete maše.

Hvala lepa Rev. Matija Jagru in njegovemu mladiškemu pevskemu zboru Baraga, ki so prisli večer pred pogrebov skupno k molitvi in za krasno petje na domu.

V globoki hvaljenosti se iskreno zahvaljujemo za podarjenje krasne vence, ki so v blag spomin okrasili krsto dragega ranjkega in sicer: Mr. in Mrs. Anton Tomšič, Mr. in Mrs. Frank Hočevar, Rose and Morris Wiess, Marie and Joseph Juricic, Mr. in Mrs. Anthony Tomšič Jr. in družina, družina John Mavšar, Mr. Geo. Kuhar, za skupni venec vod sosedov, Mr. in Mrs. John Francic, Miss Marie Kalina, Mr. in Mrs. G. O. Kross, Friendship Club of the Elwell Parker Electric Co., the Tipton family, Mrs. Walker-Berne and Ruth, Marie, Gordy, and Ed, Friends Al, Roy, John and Frank, Mr. Jos. Kamenar, Mr. in Mrs. E. Meiner, Metal Publishers Local No. 3, Jugoslav Camp No. 293 WOW, National Slavonic Society.

Iskrena hvala sledilem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brali za dušo pokojnega: Mr. in Mrs. Anton Tomšič Sr. in družina, Mr. in Mrs. Frank Hočevar in družina, Mr. in Mrs. Joseph Juricic, Joliet, Ill.; Mr. in Mrs. Joseph Verbie in družina, Luther Ave.; Mr. Frank Verbie, Mr. in Mrs. John Sekera, Mrs. Frances Novak, Mr. in Mrs. J. Flavican, Mr. in Mrs. Joseph Hastings, Miss Mary Misja, Mr. in Mrs. Slak in družina, Mr. in Mrs. J. Ponikvar in družina, družina Mismas, E. 53 St.; Mr. in Mrs. Frank Yartz, Mrs. Frances Modic, Mr. in Mrs. Frank Zaitz in družina, Mr. in Mrs. Adamich, E. 66 St.; Mr. in Mrs. F. C. Wasneski, Mrs. Angela Mozek in družina, Mrs. Rosa Hanko, Mr. Joe Galich, Mr. in Mrs. Jack Korenchan, Mr. in Mrs. Louis Sternard, Mrs. J. Oberstar in družina, Mr. Anton Sternard, Mrs. Frances Bartosa, Mr. in Mrs. John Tutin, Mr. in Mrs. F. Gorenc, Mr. in Mrs. Rose Tomšič, Newburg; Mr. in Mrs. Pauline Zitka in družina, Mrs. Frances Cercic in družina, Children from St. Vitus School, 4th Grade, Room 9; Students from Notre Dame Academy.

Lepa hvala vsem, ki so dall svoje automobile brezplačno na razpolago ter prlikli pogreba in sicer družina Anton Tomšič, družina John Mavšar, Mr. George Kuhar, Mr. Frank Ažman, Mr. John Sekera, Mr. Anton Pirš, Mr. Jack Eliot, Mr. Frank Hočevar, Woodmen of the World.

Najprisrješna hvala Rev. Matija Jagru za spremstvo iz hišne žalosti v cerkvi in na pokopališču in za opravljenje cerkvene pogrebne obrede in za ganljiv tolazilni govor v cerkvi.

Lepa hvala pogrebnu zavodu Anton Grindin in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za izvrstno vodstvo pogreba.

Se enkrat prisrčna hvala vsem skupaj za vse kar so nam dobre storili in nas tolažili in če je bilo pomotoma ime katerega izpuščeno, prosimo oproščenja in se jim ravno tako iskreno zahvaljujemo.

Ti prejubljeni in nikdar pozabljeni soprogá v skrbem očel, ki si nas tako neprilikovano naglo za vedno zapustil ter odsel voj svoje plačilo v večnost, vedno se Te bomo spominjali v molitvi v tej solzni dolini in globoki žalosti Ti želimo, da podišeš mirno v zasluzenem potiku. Večna luč naj Ti sveti in lahka žalujoci ostali:

Mary por. Juricic, Rose por. Wies, Josephine, Florence, hčere; John, Adolph, Clarence, sinovi; Zapušča žalujocega bratranca Antona Zalar v Canon City, Colorado, 22. marca 1937.